



## Zbornik sudske prakse

**Predmet T-468/14**

**Holistic Innovation Institute, SLU  
protiv  
Europske komisije**

„Financijska potpora – Istraživanje – Sedmi okvirni program za istraživanje, tehnološki razvoj i demonstracijske aktivnosti (2007. – 2013.) – Projekt eDIGIREGION – Komisijina odluka kojom se odbija sudjelovanje poduzetnika – Tužba za poništenje – Rok za tužbu – Dan od kojega rok počinje teći – Nedopuštenost – Izvanugovorna odgovornost – Neimovinska šteta – Dovoljno ozbiljna povreda pravnog pravila kojim se dodjeljuju prava pojedincima“

Sažetak – Presuda Općeg suda (šesto vijeće) od 12. svibnja 2016.

- Tužba za poništenje – Rokovi – Javnopravna narav – Ispitivanje koje sud Unije obavlja po službenoj dužnosti*  
(čl. 263. st. 6. UFEU-a; Poslovnik Općeg suda (1991), čl. 102. st. 2.)
- Sudski postupak – Rokovi za podnošenje tužbe – Tužba podnesena telefaksom – Rok za podnošenje potpisanog izvornika – Dan od kojega rok počinje teći – Dan primitka telefaksa, a ne dan isteka roka za podnošenje tužbe*  
(Poslovnik Općeg suda (1991), čl. 43. st. 6.)
- Sudski postupak – Akt kojim se pokreće postupak – Formalni zahtjevi – Nepodnošenje potpisanog izvornika tužbe prije isteka roka – Nedopuštenost*  
(Poslovnik Općeg suda (1991), čl. 44. st. 6.)
- Sudski postupak – Rokovi za podnošenje tužbe – Prekluzija – Ispričiva zabluda – Pojam – Tužba podnesena bez odvjetnikovog potpisa – Isključenje*  
(Poslovnik Općeg suda (1991), čl. 43. st. 1. t. 1.)
- Sudski postupak – Akt kojim se pokreće postupak – Formalni zahtjevi – Vlastoručni potpis odvjetnika – Bitno pravilo stroge primjene – Mogućnost naknadnog ispravljanja – Nepostojanje – Povreda prava na djelotvoran pravni lijek – Nepostojanje*  
(Poslovnik Općeg suda (1991), čl. 43. st. 1. t. 1.)
- Izvanugovorna odgovornost – Pretpostavke – Nezakonitost – Šteta – Uzročna veza – Kumulativne pretpostavke – Nepostojanje jednog od navedenih uvjeta – Odbijanje u cijelosti tužbe za naknadu štete*  
(čl. 340. st. 2. UFEU-a)

7. *Tužba za naknadu štete – Samostalnost u odnosu na tužbu za poništenje – Tužba za opoziv pojedinačne odluke koja je postala konačna – Nedopuštenost*

(čl. 268. UFEU-a i čl. 340. st. 2. UFEU-a)

8. *Sudski postupak – Iznošenje novih razloga tijekom postupka – Pretpostavke – Proširivanje postojećeg razloga – Dopuštenost*

(Poslovník Općeg suda (1991), čl. 44. st. 1. t. (c) i čl. 48. st. 2.)

1. Vidjeti tekst odluke.

(t. 25.)

2. Sukladno članku 43. stavku 6. Poslovníka Općeg suda od 2. svibnja 1991., dan kad je u tajništvu Općeg suda zaprimljen primjerak potpisanog izvornika postupovnog akta putem telefaksa ili elektroničke pošte uzima se u obzir u svrhu računanja postupovnih rokova samo ako je potpisani izvornik akta predan tajništvu najkasnije deset dana nakon zaprimanja telefaksa ili elektroničke pošte.

(t. 28.)

3. Vidjeti tekst odluke.

(t. 31.)

4. Pojam ispričive zablude mora se usko tumačiti i može obuhvaćati samo izvanredne okolnosti. U tom pogledu, u slučaju kada je tužba podnesena bez odvjetnikovog potpisa, argument koji se temelji na ispričivosti počinjene zablude s obrazloženjem da se, u nacionalnom pravu, nepostojanje potpisa odvjetnika na tužbi može ispraviti, treba odbiti. Priprema, nadzor i provjera postupovnih akata koje treba dostaviti tajništvu pripada u odgovornost odvjetnika zainteresirane stranke.

(t. 32.)

5. Činjenica da se okolnost da odvjetnik nije potpisao tužbu u pravu Unije ne može ispraviti ne dovodi u pitanje pravo na učinkovito pravno sredstvo. Naime, stroga primjena postupovnih pravila odgovara zahtjevu pravne sigurnosti i nužnosti izbjegavanja svake diskriminacije i arbitrarnog postupanja u radu pravosuđa. Iako se uvjetima za podnošenje tužbi i tužbenim rokovima ograničava pravo pristupa sudu, to ograničenje ne predstavlja povredu biti temeljnog prava na djelotvornu sudsku zaštitu dok god su pravila o kojima se radi jasna i nije ih osobito teško tumačiti.

(t. 33.)

6. Vidjeti tekst odluke.

(t. 41.– 44.)

7. Tužba za naknadu štete koja se temelji na članku 340. drugom stavku UFEU-a je samostalna tužba u okviru tužbi prava Unije, tako da nedopuštenost zahtjeva za poništenje ne dovodi sama po sebi do nedopuštenosti zahtjeva za naknadu štete.

Međutim, iako stranka može postupati podnošenjem tužbe za utvrđivanje odgovornosti a da je pritom nikakvo pravilo ne veže da mora tražiti poništenje nezakonitog akta koji joj uzrokuje štetu, ona ipak ne može na taj način zaobići nedopuštenost zahtjeva koji se odnosi na istu zakonitost i teži istom novčanom cilju.

Stoga treba utvrditi da je tužba za naknadu štete nedopuštena kada joj je stvarni cilj povlačenje individualne odluke koja je postala konačna i koja bi u slučaju usvajanja dovela do toga da se ponište pravni učinci te odluke. Takav je slučaj kada tužitelj zahtjevom za naknadu štete želi postići rezultat koji je identičan rezultatu koji bi dobio tužbom za poništenje koju je propustio pravodobno podnijeti.

Osim toga, tužba za naknadu štete bi također mogla poništiti pravne učinke konačne odluke kada tužitelj traži veću korist, ali koja uključuje onu koju je tužitelj mogao dobiti tužbom za poništenje. U takvom slučaju bitno je međutim utvrditi postojanje izravne veze između tužbe za naknadu štete i tužbe za poništenje da bi se zaključilo da je prva nedopuštena.

(t. 45.-48.)

8. Vidjeti tekst odluke.

(t. 79.)